

dette at give Embedsmænd, der gaa af, en Kvittering for vel udført Tjeneste i Stedet, er der saa ikke samme Fare for, at Snoberi og usundt Kryberi ogsaa paa den Boven kan blive opretholdt? Jeg frygter derfor, og i hvert Tilfælde er der den Fare, at paa dem, der ikke faa en saadan Kvittering for vel udført Tjeneste, kastes der en Skygge for ikke at have udført deres Embedsgerning paa god Maade. Saa kunde man maaske indføre at tildele alle, der gaa af, denne Kvittering (Justitsministeren ryster paa Hovedet) . . . den ærede Minister benægter det, men er der nogen, som gaar af uden at faa denne Kvittering, maa Ministeren, der har besørget deres Afskedigelse, sige, hvorfor de ikke have faaet en saadan Kvittering, for at man kan blive klar over, af hvilken Grund de ikke have været værdige til at faa Kvittering for vel udført Tjeneste. Jeg tror, dette rummer en Fare og en Vanskelighed, hvorledes man end tager det.

Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at skal man endelig gaa med til at afskaffe al Ordens- og Titeltildeling, maa man ogsaa vogte sig for at indføre den anden Maade af friste Forfængelighed og usundt Kryberi paa.

Til den ærede Ordfører vil jeg kun sige, at han efter mit Skøn i Begyndelsen af sin Tale alt for meget fremdrog enkelte Personer, mod hvilke hans Stemning syntes at være rettet lidt stærkt. Naar han endelig vilde tage Personer fra tidligere Regeringer og andre Partier end sit eget og dem, han staar nærmest, frem til Behandling, var der adskilligt flere, han kunde have taget med, idet der findes adskillige, som det ærede Medlem ikke nævnte, der have faaet Ordener i samme Omfang, og som der derfor var samme Grund til at drage frem. Jeg er i det hele taget imod, at man begynder et Ordførerskab i en saadan Sag med en Art Polemik, hvorved man drager enkelte Personer frem, som ikke selv have draget sig frem og givet Anledning til, at de ere blevne dragne frem i den paagældende Sag.

Derefter vil jeg sige overfor den ærede Ordfører, at naar han nu fremdrog en Mængde Ting om, hvad der formentlig kunde være foregaaet ogsaa med Tilknytning til Navnet Alberti — jeg skal slet ikke komme ind paa at gengive noget af, hvad Ordføreren i den Henseende udtalte —, kan jeg ikke se rettere end, at dersom det blot i nogen Maade kan forholde sig saaledes, som fremdraget af den ærede

Ordfører, saa har han paadraget sig et Ansvar ved at vente saa længe med at fremkomme med alt dette og ikke fremkomme med det tidligere. Det forekommer mig nemlig, at store Dele af det, han fremdrog, ere af en saadan Natur, at det stærkt tangerer det kriminelle, saa stærkt endogsaa, at jeg tror ikke, den Stilling, det ærede Medlem indtager, ikke alene som Rigsdagsmand, men som Redaktør, burde have beholdt ham at drage dette frem, saaledes at det kunde blive Genstand for den retslige Undersøgelse, som det, hvis det blot i nogen Maade er rigtigt, i høj Grad har Krav paa.

Jeg skal nu kun, hvad Sagen angaar, yderligere sige, at naar den ærede Ordfører gik saa vidt, at han vilde have Præsternes Uniform afskaffet, maa det være et Spørgsmaal, han maa forhandle med Kultusministeren om. Naar han vilde have Jernbanerang afskaffet med Hensyn til Kørsel paa 1ste, 2den og 3die Klasse paa vore Jernbaner, er der allerede gjort en Bemærkning dertil af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Jeg tvivler noget om, at dette kan lade sig gennemføre. Saa maa vi ogsaa have afskaffet 1ste og 2det Parket, Parterre, Etaager o. s. v. i det kongelige Teater. (Afbrydelse). Ja, jeg ved slet ikke, hvordan man vil bære sig ad dermed; men skulle demokratiske Betragtninger gennemføres paa det ene Sted, maa de ogsaa gennemføres paa det andet; samme Ret dertil og samme Krav maa kunne gøres gældende overalt i den Henseende. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem, som jeg saa ofte har den Fornøjelse at sidde sammen med i 1ste Parket i det kongelige Teater, ikke befinder sig vel der, og om ikke vi alle benytte vore 2den Klasses Kort, naar vi rejse paa Jernbanen. Der er endogsaa nogle ærede Kolleger, der have bragt det til at køre paa 1ste; saa vidt har jeg ikke bragt det, men der er jo saa meget, jeg ikke har naaet i Verden. Men alt dette maa tages op til Behandling sammen med det Spørgsmaal, den ærede Ordfører har nævnt. Naar vi virkelig skulle til Bunds i denne Sag, er det lige saa meget værd at tage det ene med som det andet.

Men kort og godt, jeg skal ikke gøre Pinen lang, men skal kun sige, at min Stilling til den Sag vil bestemmes af den Forhandling, de ærede Ordførere og de, der staa dem nærmest, kunne føre med den ærede Regering. Deraf vil min Stilling til denne Sag blive bestemt, for saa vidt jeg her i Tinget senere skal tage Stilling til